

[Jørgen Jørgensen.]

Grupper af Befolkningen, saa jeg tror ikke, at den Vej, det ærede Medlem anviser, er fremkommelig. Men der er da ingen Tvivl om, at der er et stort Antal inden for Landbruget, som vil se med megen Tilfredshed paa den Dag, vi naar til, at Landbruget ikke skal have Behov for en Lovordning, hvorved det offentlige yder Støtte til Landbrugets Produktion.

Men jeg vil gerne føre dette videre og sige, at jeg synes ikke, det er helt redeligt, at det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, naar han nu i Forbindelse med disse Love Gang paa Gang omtaler denne omfattende Lovgivning for Landbruget, som koster saa mange Penge, saa ikke i højere Grad præciserer det, som dog er Sandheden, at den Ordning, vi har haft for det Aar, der er gaaet, har kostet den danske Stat meget, meget lidt i Tilskud til Eksporten. For Smørrets Vedkommende har den overhovedet ingenting kostet. Ingen ved, hvor stort Beløbet bliver for det Aar, vi gaar ind i, men det bliver i hvert Fald i Sammenligning med det samlede Beløb en meget lille Del.

Vilde det dog ikke være mere redeligt over for Befolkningen i Stedet for at give den det noget taagede Udtryk, at denne Lov vil omfatte meget store Tilskud til Landbruget, at sige Sandheden, at disse store Beløb er Beløb til at gøre Varerne billigere for den forbrugende Befolkning herhjemme, og at der kun i meget mindre Grad er Spørgsmaal om Tilskud til Landbruget. Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen vil formentlig ikke gøre den Opfattelse gældende, at Landbruget, hvis det fik Prisen, der kan opnaas for Eksportvarer, saa ogsaa skulde have Forpligtelse til at levere Varerne paa Hjemmemarkedet til samme Pris som nu. Det ærede Medlem maatte i hvert Fald tage Konsekvensen af sit Standpunkt og sige: skal vi have Eksportprisen som Grundlag for Landbrugsproduktionen, og det offentlige ikke skal have noget med det at gøre, saa maa Hjemmemarkedet betale den Pris, der kan opnaas ved Eksport. Naar man gennemfører en Ordning som denne, hvor store Udgiftsbeløb vil blive krævet, hvis dette Forslag gennemføres — men jeg mener, man meget vel kan finde en Vej, hvorved disse Udgiftsbeløb bliver mindre, og ogsaa finde en Vej til, at de Tilskud, Landbruget skal have, bliver forholdsvis minimale —, saa synes jeg, Landbruget har Krav paa, at det bliver fastslaaet, at det, der koster Penge i denne Lov,

er det, at man vil sikre, at Befolkningen i Danmark stadig væk kan købe Levnedsmidler til en lav Pris, en Pris, der svarer til, hvad Prisen var i 1940.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen sagde, at jeg var blevet ærgerlig over hans Udtalelser om Udstykning. Nej, jeg bliver meget sjældent ærgerlig paa det ærede Medlem, for han siger i Almindelighed sin Mening meget klart og ligetil, og jeg kunde heller ikke misforstaa, hvad det ærede Medlem sagde om Rationalisering af Landbruget. Det var imidlertid slet ikke i Forbindelse med Lovforslaget her om Støtten til Landbrugspriserne, at jeg nævnte Udstykning, det var i Forbindelse med det ærede Medlems Udtalelser om Rationalisering, for det ærede Medlem sagde, at det var rimeligt, naar man mødte med et Forslag af denne Karakter, at man saa ogsaa havde en Plan om mere vidtgaende Foranstaltninger: hvad er Meningen, spurgte han, hvilke Synspunkter har man for Landbrugs Udvikling i den kommende Tid? Og saa pegede det ærede Medlem paa den Udvikling, der var foregaaet i Industrien, der maatte Landbruget kunne lære noget ved at tage Teknikken i Brug. Saa har jeg derefter spurgt: hvorfor fører det ærede Medlem ikke Tanken videre og siger, hvad han vil, altsaa hvordan han vil forene dette Synspunkt om at udnytte Teknikken, paa samme Maade som det er sket i den industrielle Udvikling, med sit oprindelige Synspunkt — og nu siger han ogsaa: sit stadige Synspunkt — om det ønskelige i, at Jordbesiddelsen bliver spredt stærkere end tidligere, og at vi maa bevare de smaa, selvstændige Brug?

Hvordan vil han forene disse Synspunkter? Naar det ærede Medlem diskuterer med mig, vil jeg henstille, at han diskuterer paa det Grundlag, jeg har givet, og ikke paa et Grundlag, han selv laver. Jeg har ikke nævnt Spørgsmaalet om Udstykning i Forbindelse med Støtteforanstaltningerne til Landbruget, men i Forbindelse med hans egne Udtalelser om Rationaliseringen, og spurgt, om det, at han bringer dette frem, er Udtryk for, at man nu vil gaa nye Veje og tage i Brug de Hjælpemidler, Teknikken byder de store Bjendomme. Eller hvordan vil han forene Synspunktet om Opretholdelse af de selvstændige, smaa Bedrifter med Rationaliseringen gennem den Teknik, Industrien har benyttet sig af i det sidste Aarhundrede? Det var det, der havde Interesse, og ikke de andre, overflødige Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte.